

Fotograferen van paarden

Fotografietips van Arnd Bronkhorst

[Arnd Bronkhorst](#) is Bit-fotograaf van het eerste uur. De fotograaf uit Garderen is wereldwijd vermaard, zijn beelden worden in hippische bladen over de hele wereld afgedrukt. Lees hieronder zijn tips en ga zelf aan de slag.

Kijken zonder camera

Fotograferen doe je eerst zonder camera. Bekijk en analyseer de plek waar het allemaal moet gebeuren. Met een camera voor je hoofd wordt je gezichtsveld kleiner en zie je minder. Veel enthousiaste fotografen zijn bovendien knopjesliefhebbers, dus de kans is groot dat de camera alle aandacht opeist. De camera is een hulpmiddel om goede foto's te maken, maar voor veel mensen lijkt het soms meer om de camera dan om de foto te gaan.

Achtergrond eerst

Kies eerst de achtergrond uit waarvoor het allemaal moet gebeuren. Als je achtergrond een mesthoop is, dan wordt het nooit wat. Het menselijke oog pikt het onderwerp er zo uit, maar een camera kan dat niet. De fotograaf moet het beeld stileren. Fotografeer alleen wat je ook echt op de foto wilt hebben en hak verder alles eraf. Dat begint bij de achtergrond. Kies die zo uit dat er zo min mogelijk storende elementen te zien zijn.

Dan licht

Als je de achtergrond bepaald hebt, volgt het licht. Hoe valt dat, vanuit welke richting komt het? Er zijn fotografen die het liefst geen licht hebben, bewolkt, maar dat zijn slappelingen. Als het licht geen richting heeft, kan je ook niks fout doen. Je kan dan lekker alle kanten op fotograferen, altijd goed. Licht zorgt voor vorm, voor accenten. Als het licht geen richting heeft, dan heeft het paard ook geen vorm. Hetzelfde geldt voor de zon in de rug. Ook dan krijgt alles hetzelfde licht, is alles even belangrijk. Gebruik het licht, het kan prachtige dingen opleveren.

Het paard komt laatst

En dan, eindelijk het paard. Alles is klaar, je weet waar het moet gebeuren, je camera is klaar, de instellingen staan goed en dan pas komt het paard. Handel nu snel, want paarden zijn niet helemaal voorspelbaar en de mensen eromheen al helemaal niet. Sommige paarden zijn opgewonden, andere vervelen zich snel. Probeer het aantal mensen om de situatie heen te beperken: voor je het weet staat iedereen te klikken, met sleutels te rammelen, en raar te hinniken om de oren van het paard naar voren te krijgen.

Ver weg

Laat niet de omstandigheden bepalen waar je gaat staan, kies bewust. Je afstand tot het paard en de afstand tot de achtergrond bepalen perspectief en scherpteverloop. Lijm je zoomlens vast op standje telelens en loop net zo ver achteruit tot je het paard weer in beeld hebt. Pas wel op voor die mesthoop achter je. Als je een lange telelens kunt gebruiken wordt het perspectief mooier en je achtergrond onscherper.

Lekker laag

Laat die stijve botten kraken en ga door je knieën. Iedereen kijkt al vanaf ooghoogte, dus fotograferen vanaf ooghoogte levert geen verrassende foto's op. Bovendien kijk je (althans ik) dan een beetje van boven op het paard, waardoor hij kleiner lijkt. Te veel van beneden is misschien ook niet goed, dan krijg je vaak weer wat vervorming. Gebruik een wat langere lens en experimenteer maar een beetje. Dit is wel lastiger bij Shetlanders dan bij Shires.

Paard omhoog

Een paard loopt en staat wat omhoog gericht, bergop. De berg af, dat wil niemand zien. Let dus heel goed op dat je paard niet met de voorbenen in een kuiltje staat. Hem van voren op een verhoging zetten valt ook weer erg op, maar een beetje mag wel. Weggetjes lopen vaak rond, met het midden hoger dan de zijkanten. Als je daar een paard op zet en hij doet een stapje vooruit dan staat hij opeens op zijn kop. Heel veel fotografen smokkelen met de horizon: bij hen is de aarde scheef. Een beetje kan best, maar overdrijf het niet, want dan worden je foto, jijzelf en het paard minder geloofwaardig.

Communiqueer

Praat van tevoren, niet met het paard, maar met de mensen. Het paard, dat lukt altijd wel, maar de mensen eromheen! Die verliezen vaak na een minuut of vijf hun geduld, waarna ze bijvoorbeeld heel vaak gaan vragen of het al klaar is, of kwaad worden en het paard een klap geven omdat hij zijn oren niet naar voren doet. Vertel dus van tevoren aan de begeleiders van het paard wat je wilt gaan doen, dat het niet erg is als het niet meteen lukt, welk beeld je hoopt

te gaan maken, hoe je wilt dat het paard staat etc. Ook tijdens het fotograferen is communicatie belangrijk. De moderne digitale fotograaf doet klikkerdeklik en gaat vreemde geluiden staan maken terwijl hij het scherm van zijn camera bekijkt, de geportretteerde in oppperste verwarring achterlatend. Daar worden mensen zenuwachtig van en daardoor de paarden ook. Niet goed.

Niet te lang

Een paard vrij rennend in de wei is een prachtig gezicht, maar in werkelijkheid duurt dat niet zo lang. Daarom heet fotograferen ook wel vereeuwigen. Paarden worden moe, gaan zweten, verliezen hun belangstelling en gaan grazen. Sta dus klaar als het paard wordt losgelaten. De eerste paar minuten zijn het mooist, daarna wordt alles minder.

Niet zo vrij

‘Vrij’ is een relatief begrip. Paarden lopen nooit vrij, maar het is wel leuk om op een foto net te doen alsof. Lettend op achtergrond en licht kan je een stukje van de wei afzetten om te zorgen dat het paard op de goede plek loopt. Je kan het paard ook telkens opvangen, weer naar de goede plek laten brengen en daar weer loslaten. De eigenaren weten ook vaak precies hoe hun paard door de wei zal galopperen, alleen klopt dat nooit.

Raak of niet

Vaak heb je niet zo heel veel kansen om een goede foto te maken, bijvoorbeeld bij eventing, waar de ruiters meestal maar één keer voorbij komen. Plan goed vooruit waar je wilt zijn als je onderwerp voorbij komt en oefen alvast op de ruiters die eerder aan de beurt zijn. Kaart vol, batterij leeg, verkeerde lens: het komt allemaal voor. Test en oefen van tevoren en de sfeer blijft een stuk beter.

Meerdere foto's

Probeer een plek te vinden waar je meerdere foto's kunt maken. Bij het springen meerdere hindernissen, bij eventing een combinatiehindernis. Als een combinatie een slechte sprong

maakt net waar jij staat, dan heb je pech. Mij overkwam het toen de aankomend Nederlands kampioen voorbij kwam. Ik dacht dat ik bij een hindernis stond waar iedere deelnemer goed op sprong, maar hij brak bijna zijn nek. Oeps.

Staat van ontkenning

Het is een gevoelig onderwerp en geen dressuurrutter zal het toegeven, maar alle paarden hebben hun zwakke punten als het om de oefeningen gaat. Bijna altijd gaat het links- of rechtsom beter, kan het paard de ene oefening goed en de andere minder. Het is de kunst om deze geheimen op buitengewoon tactische wijze aan de ruiter te ontfutselen. Ze zijn allemaal bang dat de jury erachter komt, dus het opbouwen van een vertrouwensband is belangrijk. Maak duidelijk dat je beiden op zoek bent naar mooie momenten en dat het geen zin heeft om te blijven prutsen op dingen die niet lukken.

Niet doen – afblijven

Je mag het proberen, maar er zijn dingen die je liever niet wilt fotograferen. Achterwaarts en stap bijvoorbeeld. Ziet er niet uit. Pirouettes zijn bijvoorbeeld ook lastig. Een pirouette kan heel mooi zijn maar ruiter en paard kijken er vaak heel moeilijk bij, want het is ook moeilijk.

Positieve spanning

Elke beweging heeft een spanningsboog. De spanning wordt opgebouwd en dan vloeit hij weer af. Zoek het goede moment waar de beweging het mooist is. Voor mij is dat meestal vlak vóór het hoogtepunt van die beweging. Helemaal uitgestrekt wordt dat voorheen vaak een beetje strak, maar met een mooi boogje erin ziet het er mooier uit. Zorg dat je ook weer niet te laat bent: dan duikelt de boel voorover. Positief, niet negatief.